ప్రతిజ్ఞ

—(౦)—

(గత సంచిక తరువాయి)

ఏదో ఒక వింత మృగాన్ని చూడ్డానికి వచ్చినట్లొచ్చేవారు ఆ వూరివారంతా జ్యోతిని చూడడానికి. మనుష్యుల మొగమెరుగని జ్యోతికి ఇదంతా క్రొత్తగా వుండేది. ఆ వచ్చేపోయే గుంపును చూసి హడలిపోయేది ... ఎవరితో ఎట్లా మాట్లాడాలో, ఏమనాలో ఆమెకేమీ తెలీదు. వచ్చినవాళ్లు వూరికే వెడతారా ?

"అయ్యో! ఇదేం అయోమయం పిల్లమ్మా! రెండేళ్లపిల్లకి తెలిసినపాటైనా తెలీదాయె. ఎడ్డి మృగంలావుంది. తీర్చిదిద్దడానికి తల్లైనా లేదు అని ఒకరూ. ఇన్నేళ్లొచ్చాక ఇకమారేదేమిటని ఒకరు, పెళ్లెల్లా అవుతుందమ్మా! అని ఇంకొకరూ, అయిందేదో అయిపోగా పాపం రాంగోపాల్‌కి ఈ ముసలితనంలో ఇదో తాపత్రయం" అని ఒకళ్లూ గొణగసాగారు.

తల్లిలేని ఇంటిలో ఈడువచ్చిన పిల్ల నుంచడం భావ్యంగాదని, వున్నడబ్బు నసర్దాచేసికొని ఏదో మంచి సంబంధమే కుదర్చగలిగాడు రాంగోపాల్. పిల్లవాడు B. SC. ప్యాసయి పైచదువులకి ఇంగ్లండు వెళ్లదలచుకున్నాడు. ఆ చదువుకయ్యే ఖర్చు భరించేందుకు వొప్పిదమే ఈ సంబంధం కుదరడానికి కారణం. ఎలాగైతేనేం అన్నీ సిద్ధంచేసాడు ... మంగళసూత్రధారణముందు పెళ్ళివారు పేచీపెట్టడం మూలంగా జ్యోతికున్న ఆస్తంతా ముందే పెండ్లికొడుకుపేర రాయవలసి వచ్చింది. జ్యోతి మేనమామ మదన్ ఇలా జరగడానికి వీలులేదని చాలా పేచీపెట్టాడు — ఎలాగో ఒకలాగ పెండ్లి జరిగితే చాలని చూస్తూవున్న రాంగోపాల్ అతనిమాట లక్ష్య చెయ్యక ఆస్తంతా రాసిచ్చేసాడు. అమాయక జ్యోతి తనకు జరుగుతున్న అన్యాయం గుర్తించలేకపోయింది. బాబా ఇనుప పిడికిలిలో మెలిగిన ఆమెకి స్వతంత్రభావనమే లేదు. ఈ భర్త, ఈ పెండ్లి ఆమెకంతా వింతగావుంది.

సంసార పద్ధతులూ, కుటుంబ బాధ్యతలూ అన్నీ మెల్లమెల్లగా నేర్చుకుంటోంది జ్యోతి. కాని ఆమె దౌర్భాగ్యం ఆమెని విడిచేటట్లులేదు. పెండ్లి అయిన ఆరునెలలకే తండ్రికూడా చనిపోయాడు ... ఇక జ్యోతికి దిక్కెవ్వరు ?

లేనిపోని గుసగుసలంతా మొదటనే మొదలెట్టారా వూరివారంతా. —ఇక చెప్పనే అక్కరలేదు.. జ్యోతి, మూర్తీభవించిన నిర్భాగ్య దేవతయనీ, ఎక్కడ పాదంపెడితే అక్కడే నాశనమనీ అనుకొంటున్న గుసగుసలు ఆమె అత్తవారింటివరకుకూడా ప్రాకాయి. ఇంతటి నిర్భాగ్యురాలిని తమ ఇంటికి తీసుకురావడం ఇష్టంలేక జ్యోతిని వదలివేశారు. జ్యోతి భర్త అశోక్ ఇంగ్లండులో వున్నాడు. అతనికి లేనిపోనివన్నీ కల్పించి వ్రాసి అతని మనస్సుని పాడుచేసారు తల్లిదండ్రులు.

ఏకాకి అయిన జ్యోతి ఏమిచెయ్యాలో తెలీక విచారంలో మునిగిపోయింది. తననుగూర్చి తన వూరివారంతా చెప్పుకుంటున్నమాటలామె చెవులను బ్రద్దలు చేస్తున్నాయి. ఆ సమయంలో ఇదంతా విని ఆమె మేనమామ మదన్ వచ్చి ఆమెను తన ఇంటికి తీసుకొని వెళ్లాడు.

అలహాబాదులో మేనమామగారింటికి వచ్చింది జ్యోతి. మదనుకి పిల్లలులేరు. జ్యోతి రాక మేనమామకు, అత్తకు, ఆనందం గల్గించింది. అత్తకూడా ఆమె నెంతో ప్రేమగా చూడడం మొదలెట్టింది. పాపం జ్యోతికి వీరిల్లొక స్వర్గంగా కన్పించింది. అత్త అడుపాజ్ఞలలో ఆమె అన్ని పనులూ చక్కగా నేర్చుకుంది. మదన్ పూర్వంలా కాక కోర్టుపనిగాగానే క్లబ్బుకైనా వెళ్లకుండా ఇంటికి రాసాగేడు. ఆ భార్యాభర్తలిద్దరికీ ఈ జ్యోతితో చక్కని కాలక్షేపం అయిపోతోంది.

మదన్, అశోక్‌కి ఎన్నో వుత్తరాలు రాసాడు.

ఒక్కదానికీ సమాధానంలేదు. జ్యోతిని గూర్చిన మాయమాటలన్నీ అతని తలలో నాటుకుపోయాయి.

మదన్ ఇంటివద్ద మాష్టర్లని బెట్టి జ్యోతికి చదువు చెప్పించసాగాడు ... ఆమె సూక్ష్మ బుద్ధికి అతనికే ఆశ్చర్యంవేసింది.

రెండేళ్లు పూర్తయి అశోక్ ఇంటికి వచ్చాడు. ఇదే సమయమని మదన్ వారింటికెళ్ళి పిల్లని తీసికెళ్ల మని బ్రతిమాలాడు. కాని వారు నిర్మోహమాటంగా అటువంటి నిర్భాగ్యురాలిని తెచ్చుకొని, పండువంటి సంసారం పాడుచేసుకోలేమన్నారు. చదువుకొన్న వాడుగదా! లోకజ్ఞానం కాస్తయినా వుండదా అని అశోకునితో అనేక విధాల చెప్పిచూసాడు మదన్. లాభంలేకపోయింది. ఇంగ్లండు వెళ్ళి చదివి వచ్చేననే గర్వంతో మిడిసిపడుతున్న అశోక్‌కిచెప్పి లాభంలేకపోయింది. ఇక కోపం ఆపుకోలేక "ఇందు కనే పెండ్లిలో ఆ డబ్బంతా ముందే రాయవద్ద న్నాను, ఆ డబ్బు లేకపోతే ఎలా వెళ్ళేవాడివో ఇంగ్లండు ... ఈ నిర్భాగ్యురాలు పనికిరాదుగాని ఆ నిర్భాగ్యురాలి భాగ్యం పనికివస్తుందేం" అన్నాడు.

"అదా మీ వుద్దేశ్యం! ఆ డబ్బు రాసిచ్చారు గనుకనే ఆ దౌర్భాగ్యురాలికి మూడు ముడులూ పడ్డాయి. లేకపోతే పుస్తికట్టేవాడెవరు? పుట్టి నింటికి కళంకమై అట్లా వుండవలసిందేగా!" అన్నాడు సగర్వంగా అశోకు తండ్రి ...

"ఏమిటండీ ఈ అడవి మృగాన్ని తీసుకొని నేనెక్కడకి వెళ్ళను? నలుగురూ నవ్విపోతారు. నాకు మెడ్రాసులో వుద్యోగమైంది. అక్కడికి ఈ మొద్దును తీసుకొని వెళ్ళనా? ... ఆమె జీవితం నా జీవితంతో ముడిపెట్టి నన్నుగూడా సర్వనాశనం చెయ్య చూడక నన్ను బ్రతకనియ్యండి. ఆమెకి మొగు డెందుకు? ఎక్కడో ఇంత తిని తిరుగుతే చాలు, కావలిస్తే మనోవర్తి పడేస్తాను" అన్నాడశోక్.

ఈ మాటలు మదనుకి శూలాల్లా గ్రుచ్చుకున్నాయి. ఇక ఓపిక పట్టలేక "నీ మనోవర్తెంత, నువ్వెంత తిన్నింటి వాసాలు లెక్కపెట్టేరకం. దాని డబ్బు తిని పైగా దానికి మనోవర్తిస్తావా? నీ జన్మం తాధారపోసినా దాని ఋణం తీర్చుకోలేవు. ఇదిగో ఈ వాళ పతిజ్ఞ చేస్తున్నాను ... ఎప్పటికైనా నువ్వే దాని కాళ్ళపైబడి బ్రతిమాలవలసినవాడివే. జ్ఞాపక ముంచుకో" అని మండిపడుతూ అక్కడినుంచి వెళ్ళి పోయాడు ...

వెకిలిగా నవ్వుతూ అశోక్ "ఆహా ... నేను దాని కాళ్ళమీదపడతానా ... చూదాం! మీ జోస్యం! ... అపరభీష్ముడిలా వున్నారే మీరూ ... మీ ప్రతిజ్ఞ ..." అనివిరగబడ్డాడు ... మదనుని రక్తం వుడికిపోతోంది. ఎలాగైనా ఈ అశోక్‌ని బుట్టలో పెట్టించి తన ప్రతిజ్ఞ చెల్లించు కోవాలనుకున్నాడు. జ్యోతికోసం తన ప్రాణా లైనా అర్పించసిద్ధమయి అన్నిటికీ తెగించి ఆమె భారం వూనాడు ... అశోక్‌కి మదరాసులో పని అయిందని తెలిసికొని మదన్ తన ప్రాక్టీసుకి కొంత కాలం స్వస్తిచెప్పి జ్యోతిని తీసుకొని మదరాసు చేరుకున్నాడు. ఆమె నక్కడ కాలేజీలో చేర్చాడు. ఇప్పుడామెలో పూర్వపు చిహ్నలేమీలేవు. పూర్తిగా మారిపోయింది. ఇదివరకు తనను చూసి వెక్కిరించిన వారందరినీ తనే వెక్కిరిస్తోంది. సహజ సౌందర్య వతియగు ఆమెకి నాగరికత జతగూడడంచేత, మెరుగు పెట్టిన వజ్రంలా మెరిసిపోతోంది.

ఆ అశోకుని ఆచోకీలన్నీ తీయడమే మదనునిపని ఇప్పుడు ... అతని చుట్టూ రహస్య పరిశోధకుడై తిరుగుతున్నాడజ్ఞాతంగా ... అశోకుడే యేస్థలములకు పోవునో కనిపెట్టి అచ్చటకే సరిగా - జ్యోతిని పంపు చుండును.

అశోక్ జ్యోతిని మునుపెన్నడూ చూసియుండ లేదు. అతని వూహలో ఆమె ఒక అజ్ఞానాంధ కారంలో మునిగినపశువు - అంతే ఆమె రూపైనా అతనికి జ్ఞప్తిలేదు. కాని తనవద్దవున్న ఒక ప్రతి

బింబము మూలకంగా జ్యోతి మాత్రం తన భర్తను చక్కగా పోల్చుకోగల్గింది. కొద్ది కాలానికే వారిద్దరికీ ఒక తోటలో పరిచయం అయింది. స్త్రీ తలచుకుంటే పురుషుని లొంగతీయడం ఎంతపని! అదే తన జీవితాదర్శంగా పెట్టుకొన్న జ్యోతికీ విషయంలో విశేషం శ్రమ గల్గలేదు. అచిరకాలంలోనే అతనిని స్వాధీనపరచుకొంది ఒక రోజు అశోక్ అతిదీనంగా ఆమెకు తన మనోభావం వెలుపుచ్చాడు. "పెండ్లి ఎందుకు? పెండ్లిచేసుకొంటే మనలో ఈ స్నేహభావం వుండదు. ... ఒకరిని పెండ్లిచేసుకొని బానిసలా పడివుండడం నా చేతగాదు. అయినా ... నీవు పెండ్లయినవాడివి నేడామెను వదలి నన్ను పెండ్లిచేసుకో సిద్ధపడినట్లే రేపు నన్ను వదలి మరియొకరిని గోరవచ్చు ... నీకు భార్య వుండగా మళ్లీ పెండ్లేమిటి" అని ఆమె అతనిని అసంతృప్తుణ్ణిచేసింది ... ఎన్ని సార్లు ప్రసంగం ఆమెవద్ద తెచ్చినా, ఆమె వప్పుగోనక బెట్టు చేయిసాగింది. అశోక్ వెఱ్ఱివానివలె ఆమె చుట్టు తిరగనారంభించాడు.

జ్యోతి ఒకనాడు "నీ భార్యను నీ వెన్నడైనా చూసావా" అని అడిగింది ...

ఆ ప్రశ్నకేం చెప్పాలో తెలీక తబ్బిబ్బులవుతూ "లేదని" జవాబు చెప్పాడు — "అయితే ఆమె నాకన్న అందమైందేమో! ఇతరుల మాటలువిని చూడనైనా చూడకుండా ఇంతపనిచేస్తున్న నిన్ను ఏమనాలో తెలీడంలేదండి. ..."

"ఆమె అందమైందేగావచ్చు, నీ కన్న అందమైనవాళ్లెందరో వుండవచ్చు. కాని నాకా అందంతో నిమిత్తంలేదు. నా ప్రేమ పుట్టిమొదట నీ స్వాధీనం అయింది. పరిస్థితులవల్ల అది ఆమెకి దూరమైంది. నీ కిష్టమున్నా లేకపోయినా నీవే నా హృదయేశ్వరివి నీకై ఏపనిచేయడానికైన సిద్ధణ్ణే"నని అతడు ఆమెవైపు చూడసాగాడు. ఇక విజయం తనదేననే విజయ గర్వంతో ఆమె అతనిని చేబట్టుట కంగీకరించింది.

ఆ రోజే పెండ్లి రిజిస్టరయిపోయింది. జ్యోతి అశోక్‌ని తన ఇంటికి తోడ్కొని వెళ్ళింది.

గుమ్మంలో ఎవరు? మదన్ భార్యా సమేతుడై నూత్నవధూవరుల్ని ఆహ్వానిస్తున్నాడు. గుమ్మంలో అడుగు బెట్టిన అశోక్ నివ్వెరపోయాడు.

"అశోక్ ఏమిటలా చూస్తున్నావు? కోరి ఏరి రిజిస్టరుమేరేజి చేసుకొన్నది నీ వెవరినో తెలుసునా? అగ్నిహోత్ర సాక్షిగా పెండ్లాడిన నీ ధర్మపత్ని జ్యోతినే! ఇదే నా ప్రతిజ్ఞ" అన్నాడు మదన్ సగర్వంగా ...

ఏమైతేనేంలెండి నా జ్యోతిని, మనో జ్యోతిని చేసారు. Thanks అన్నాడు అశోక్.

—:o:—

వివాహ మహోత్సవము

అభివృద్ధి ప్రాణాళికల ప్రచారమాసపత్రిక ఆంధ్రవాణి సంపాదకులగు శ్రీ యన్ శ్రీకంఠమ్ గారికిని, గవర్నమెంట్ బేసిక్ ట్రైనింగ్ స్కూల్ లెక్చరర్ గారగు కుమారి అత్తిలి స్వరాజ్యలక్ష్మిగారికి కడప శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి సన్నిధిలో వివాహ మహోత్సవము జరుపబడినది. పలువురు ప్రముఖులు వధూవరుల నాశీర్వదిస్తూ సందేశములు పంపిరి.